

EXPUNERE DE MOTIVE

Odată cu aderarea la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, România a devenit stat - membru cu drepturi depline al Alianței.

În noua sa calitate, România va beneficia de incontestabile avantaje în domeniul securității, dar va trebui să își asume un ansamblu de obligații și responsabilități militare și politice.

Un imperativ politic îl constituie demonstrarea coeziunii în cadrul Alianței. În acest sens, un principiu important asupra căruia trebuie să se concentreze noile state membre este cel al interoperabilității. Aceasta se realizează în primă instanță prin acceptarea politicii NATO privind standardele comune, atât în privința operațiunilor, sistemului administrativ și bazelor materiale, cât și în domeniul protecției informațiilor.

În acest scop, noii membri trebuie să adopte toate măsurile necesare pentru a-și îndeplini rolul în cadrul Alianței, ceea ce presupune crearea cadrului legislativ corespunzător noului lor statut, acceptarea principiilor, politicilor și procedurilor, precum și a riscurilor și responsabilităților politicii de securitate comune, adoptate în cadrul NATO.

Obiectivele stabilite prin Tratatul Atlanticului de Nord se realizează prin consultări politice eficiente, printr-o bună cooperare și planificare a apărării.

Colaborarea permanentă în cadrul NATO se manifestă și prin schimbul reciproc de informații clasificate, ce implică, printre altele, obligația de a asigura protecția acestora pe baza unor principii de securitate comune.

În acest scop, statele membre au adoptat, la Bruxelles, la 6 martie 1997, Acordul între Părțile la Tratatul Atlanticului de Nord pentru securitatea informațiilor.

Acordul stabilește principii comune pentru protecția reciprocă și siguranța informațiilor clasificate schimbate, asigurând totodată un cadru general pentru standardele și procedurile de securitate.

Articolul 2 din Acord stabilește obligativitatea înființării în fiecare stat membru a unei Agenții Naționale de Securitate pentru activitățile NATO, care va avea ca principală atribuție implementarea măsurilor de securitate prin care să se asigure un nivel comun de protecție a informațiilor clasificate.

În cuprinsul articolului 3 este reglementat accesul persoanelor la informațiile clasificate de nivel „CONFIDENTIAL” (SECRET) sau superior, pe baza unor proceduri de verificare prealabile preluării îndatoririlor.

În Acord se stipulează în mod expres faptul că părțile sunt libere să încheie și alte acorduri privind schimbul de informații clasificate.

Asumarea obligațiilor de protecție a informațiilor clasificate, la standarde euroatlantice, va fi de natură să confirme poziția României în cadrul NATO.

Ciclul V din Planul Național Anual de Pregătire a Aderării (PNA) prevede pregătirea legislației interne necesare implementării acordurilor care fac parte din acquis-ul NATO.

Având în vedere faptul că prin Planul Național Anual de Pregătire a Aderării, România și-a asumat obligația ca, în termen de 3 luni de la dobândirea calității de membru al NATO, să întreprindă demersurile necesare pentru a deveni parte la acordurile încheiate între statele membre NATO, propunem ca prezentul proiect de Lege să fie adoptat în Parlament, cu procedură de urgență, în conformitate cu prevederile art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

Precizăm că termenul de 3 luni menționat expiră la începutul lunii iulie 2004

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

